

З наличкою пляшчина: “Бром”, вага аптечна,
Троянда, календар і ступка старовинна.
З бурштину тло — паралепіпед здоровенний
Втягнув всі клапани і люки, і летючість

Вже тільки принагідно, — як маневр тактичний.
Перемістився центр, — і в кіш — нашарування. —
Вікно, стілець, відро й на ніжках піч чавунна.
Як часто кут сліпий, що — за науки точні.

І зайчик соняшний надійніше пляцкарти —
Ті клапті дійсности, які — етапом — під ескортом
Дощу, що вдосвіта змінив і стать, і статус, —

Все пробував на підвіконні примоститись
Й найближчі ланки, мов тополі, потопив,
Як немовлятко, власну смокчучи стопу,

Де вкрали світла царсто, хоч ніхто й не спав.